

บันทึก

เรื่อง คำสั่งอนุญาตให้นายสาตี วามานนท์ ออกจากราชการ

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๘๑๗ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๑๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกระทรวงการคลังในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับกรณีกระทรวงคมนาคมมีคำสั่งไล่ออก คือไล่นายสาตี วามานนท์ ออกจากราชการ แต่โดยอาศัยผลของพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๔๙ นายสาตี วามานนท์ จึงได้รับบำนาญโดยกระทรวงการคลังได้สั่งจ่ายบำนาญไปแล้ว ต่อมานายสาตี วามานนท์ ได้ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กระทรวงคมนาคมถอนคำสั่ง ไล่ออก นั้น และให้มีคำสั่งใหม่ว่า อนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มหยุดราชการเพราะเนื่องจากคำสั่งไล่ออกแต่เดิมนั้น เมื่อมีคำสั่งใหม่แล้ว กระทรวงคมนาคมได้หารือไปยังกระทรวงการคลังว่า การให้นายสาตี วามานนท์ ลาออกจากราชการนั้นจะมีผลทำให้สิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญเปลี่ยนแปลงใหม่ประการใดหรือไม่ กระทรวงการคลังมีความเห็นว่า คำสั่งของกระทรวงคมนาคมที่อนุญาตให้นายสาตี วามานนท์ ลาออกจากราชการโดยเพิกถอนคำสั่งไล่ออกเดิมนั้น น่าจะไม่มีผลบังคับตามกฎหมายเพราะไม่ได้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้ในกรณีนายสุจินต์ ทรงราชการ (เรื่องเสรีที่ ๓๓๘/๒๕๑๑) ถ้าความเห็นของกระทรวงการคลังถูกต้องย่อมหมายความว่า นายสาตี วามานนท์ ยังคงมีฐานะเป็นผู้ถูกสั่งไล่ออกตามเดิม ไม่มีสิทธิใหม่ในบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ดี กระทรวงการคลังเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมาย กระทรวงการคลังจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพื่อเป็นแนวในการปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาโดยได้เชิญผู้แทนกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม และสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.และสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์) มาร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงคงได้ความดังที่ได้กล่าวมา ปัญหาข้อกฎหมายที่จะต้องพิจารณาตามที่หารือมา มีเพียงว่า คำสั่งของกระทรวงคมนาคมที่ได้สั่งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งได้สั่งการไปตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องราวร้องทุกข์ดังกล่าวข้างต้น จะมีผลลบล้างคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ได้สั่งให้ไล่นายสาตี วามานนท์ ออกจากราชการหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ไล่นายสาตี วามานนท์ ออกจากราชการนั้น เป็นคำสั่งที่ได้สั่งไปตามที่ได้มีบทกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ไว้ คำสั่งที่ผู้มีอำนาจตามบทกฎหมายที่ได้สั่งไปดังกล่าวนี้ จะถูกลบล้างหรือเปลี่ยนแปลงได้ ต่อเมื่อมี

บทบัญญัติแห่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้มีการลบล้างหรือเปลี่ยนแก้ไขได้ และได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นแล้วเท่านั้น ถ้าจะกล่าวเฉพาะกรณีที่มีคำสั่งไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เช่น ในกรณีนี้ก็ต้อง มีการปฏิบัติตามวิธีทางที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ถ้าประสงค์จะให้มีการเพิกถอนคำสั่งนั้น ซึ่งถ้ามีการปฏิบัติดังกล่าวมาแล้ว ก.พ.และนายกรัฐมนตรีก็ย่อมจะมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและมีคำสั่งลบล้างหรือเปลี่ยนแก้คำสั่งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

แต่ในกรณีนี้ การที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้กระทรวงคมนาคมเปลี่ยนแปลงคำสั่งเสียใหม่เป็นอนุญาตให้ นายสาส์ วามานนท์ ลาออกจากราชการได้นั้น เป็นคำสั่งที่สั่งโดยอาศัยพระราชบัญญัติเรื่องราร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาพระราชบัญญัตินั้นโดยละเอียดแล้ว ปรากฏว่าหาได้มีบทบัญญัติมาตราใดบัญญัติให้อำนาจแก่ผู้หนึ่งผู้ใดสั่งการให้เป็นผลลบล้างหรือเปลี่ยนแก้คำสั่งของผู้มีอำนาจตามบทกฎหมายที่ได้สั่งการไปตามอำนาจที่มีอยู่นั้นแต่ประการใดได้ไม่ ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา จึงมีความเห็นพ้องด้วยความเห็นกระทรวงการคลังว่า คำสั่งของกระทรวงคมนาคมที่สั่งอนุญาตให้ นายสาส์ วามานนท์ ลาออกจากราชการได้และให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกเสีย นั้น ไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๑๔ □